

Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας για τον πνευματικό του πατέρα Δημητριάδος Ιγνάτιο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Η Μητρόπολη Δημητριάδος και Αλμυρού γιόρτασε τα 25 χρόνια ποιμαντορίας του Μητροπολίτη Ιγνατίου. Κλήρος και λαός ευχήθηκαν έτη πολλά και ευλογημένα στον Ποιμινάρχη της Μητρόπολης ενώ το λόγο εκφώνησε σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο, το πνευματικό του τέκνο, ο [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#).

[Ιγνάτιος: 25 Χρόνια στο πηδάλιο της Μητρόπολης Δημητριάδος \(ΦΩΤΟ/ΒΙΝΤΕΟ\)](#)

Η ομιλία του Αιτωλίας και Ακαρνανίας για τον Δημητριάδος Ιγνάτιο

Διπλή χαρά μάς σύναξε απόψε στη σεμνή τούτη εκδήλωση. Η ονομαστική σας

εορτή, αφ' ενός, Σεβασμιώτατε Πατέρα μας, αλλά και η χρονική συγκυρία της, καθώς το έτος 2023 σηματοδοτεί ένα ευλογητό ορόσημο: τη συμπλήρωση είκοσι πέντε χρόνων ποιμαντορίας σας στην θεοσκέπαστη και αγιοτόκο **Μητρόπολη Δημητριάδος**. Είναι ένας σταθμός, μέσα στο απροσμέτρητο πλάτος του χωροχρόνου, που ξυπνάει στην ψυχή μας μνήμες ακριβές. Μάς ταξιδεύει νοσταλγικά στο παρελθόν, και μάς υπαγορεύει την ανάγκη να αναπολήσουμε και να μοιραστούμε.

Στέκομαι απόψε μπροστά σας, αγαπητοί μου, με βαθειά συγκίνηση, και αποτολμώ με το φτωχό μου λόγο να αποδώσω αυτό, που υπερβαίνει τα σύνορα των εκφραστικών μου δυνατοτήτων: Να σκιαγραφήσω την προσωπικότητα του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος**. Να πάω πίσω με το νου, και να ανασύρω στο σήμερα, «ό ακηκόαμεν» από εκείνον, «ό εωράκαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν», κατά τον αγιογραφικό στίχο. Να καταθέσω στην αγάπη σας αλήθειες και γεγονότα για τον Σεβασμιώτατο, συναίσθημα μαζί και στοχασμό, που αναβλύζουν αυθόρμητα μέσα μου, και ειρηνεύουν και γλυκαίνουν την ψυχή μου.

Πνευματικό του παιδί από τα πρώτα χρόνια της νιότης μου, και αργότερα στενός συνεργάτης του επί είκοσι πέντε συναπτά έτη, σεμνύνομαι για ένα μοναδικό προνόμιο, που συνεπάγεται και βαρειά ευθύνη μαζί: να κρατώ στην ψυχή μου πυκνά βιώματα και γεγονότα, που αναμφίβολα συνθέτουν την γνησιότερη εικόνα της ψυχικής και πνευματικής του ύπαρξης. Αυτός υπήρξε και ο λόγος της επιλογής μου ως ομιλητού σε τούτο το σεμνό αφιέρωμα.

Ήταν Αρχιμανδρίτης και Πρωτοσύγκελος της **Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς** ο πατήρ **Ιγνάτιος Γεωργακόπουλος**, όταν στα χέρια του εμπιστεύτηκα ανεπιφύλακτα την πνευματική μου πορεία. Και ήταν νεοεκλεγείς **Μητροπολίτης Δημητριάδος**, όταν τον ακολούθησα ολοπρόθυμα ως διάκονός του στο Βόλο. Συμπορευτήκαμε έκτοτε στο μονοπάτι της εκκλησιαστικής μας διαδρομής για ένα τέταρτο του αιώνα. Χρονικό διάστημα ικανό, για να ξεδιπλωθεί ενώπιόν μου κάθε πτυχή της χαρισματικής προσωπικότητός του. Αξιώθηκα να γνωρίσω τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιγνάτιο ως Άνθρωπο πρώτιστα, να τον προσεγγίσω ως Εκκλησιαστικό ηγέτη, να τον ζήσω ως Ποιμένα του ευλογημένου λαού της Μαγνησίας. Και ιδού η ώρα να μοιραστώ την εμπειρία μου μαζί σας.

Ο Σεβασμιώτατος ως άνθρωπος

Αγαπητοί μου, αν τα πιο ωραία χαρακτηριστικά του ανθρώπου είναι αυτά που δεν φαίνονται, αν οι πιο λαμπρές αρετές του είναι ορατές μόνον από τους αγγέλους, αν οι μεγαλύτεροι θησαυροί κρύβονται σε αθέατα βάθη, τότε, βέβαια, δεν μπορούμε να ανακαλύψουμε όσα ο **Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος** έχει συστηματικά ασφαλισμένα στο θησαυροφυλάκιο της κατά Θεόν αφάνειας.

Σίγουρα, όμως, μπορούμε να αναγνωρίσουμε στο πρόσωπό του τον αυθεντικό άνθρωπο, γνήσιο στην πίστη του, αυθόρμητο στον τρόπο. Δεν παριστάνει, είναι. Δεν είναι αλάθητος, είναι αληθινός. Την αυθεντικότητα του χριστιανικού του βιώματος και το άδολο της ψυχής του, πιστοποιεί από νεαράς ηλικίας η αυθόρμητη και άμεση ανταπόκρισή του στο κάλεσμα του Θεού. Χωρίς δισταγμό, χωρίς ορθολογιστικές σκέψεις, αφιερώνεται ολοκληρωτικά στην Εκκλησία, προσελκύοντας πλούσια τη χάρη, που τον προικίζει με χαρίσματα μοναδικά.

Έχει έμφυτη την ευγένεια, χαρακτηριστική την υπομονή και την ανεκτικότητα. Ξέρει να συναντά τον ίδιο τον **Χριστό** στο πρόσωπο του κάθε άλλου. Δίπλα του ταπεινώνεται, υπομένει, κενώνεται. Μαζί του μοιράζεται την πίστη, τη ζωή, την χάρη, κοινά σημεία που διευκολύνουν τη συμπόρευση. Πάντα ακέραιος, και με όλους. Δίπλα του αντιλαμβάνεσαι την απόσταση που σε χωρίζει από εκείνον, αλλά συνάμα νοιώθεις μαζί του. Διότι το «ίνα έν ώσιν» αποτελεί βίωμά του. Δεν είναι ποτέ μόνος. Ούτε μόνο με κάποιους. Ούτε με λίγους. Έχει χώρο για όλους. Η ζωή του έχει αλήθεια και αγάπη. Μέσα του ακτινοβολεί η ελπίδα και η χαρά του Θεού. Τον βλέπεις και ομολογείς ότι «ζει Κύριος».

Καταπλήσσει η ευρυμάθειά του και η ικανότητά του να χρησιμοποιεί την σύγχρονη τεχνολογία αλλά και τα κοινωνικά δίκτυα, ως έπαλξη και άμβωνα, για την προσέγγιση και τον επανευαγγελισμό των ανθρώπων. Χειρίζεται άψογα την τέχνη του λόγου, για να μιλάει στις καρδιές. Μπορεί να ακούει με σεβασμό τον κάθε άνθρωπο, να συμμερίζεται τις δυσκολίες του, να κατανοεί τις αδυναμίες του, να διαλέγεται μαζί του, να εμπιστεύεται. Δέχεται όλους, και προσφέρεται σε όλους, σε μια αλληλοπεριχώρηση αγάπης.

Ο Σεβασμιώτατος ως Εκκλησιαστικός ηγέτης

Διαθέτοντας ένα τέτοιο υπόβαθρο ψυχικής δύναμης και χαρισμάτων, αναδεικνύεται σε Εκκλησιαστικό ηγέτη με πανορθόδοξο κύρος. Όντως, είναι ευλογία η Αρχιερωσύνη του, μα και βάρος δυσβάστακτο, χάρη μα και ευθύνη τεράστια, θησαυρός μα και φόβος πτωχεύσεως. Ο **Θεός** τού εμπιστεύθηκε την παρακαταθήκη της πίστης και του ευαγγελισμού των ανθρώπων, γι' αυτό και δεν επιτρέπει ποτέ στον εαυτό του να εφησυχάσει. Σταματημό δεν γεύεται ο άξιος Ποιμένας. Δεν δίνει «ύπνον τοις οφθαλμοίς» και «τοις βλεφάροις του νυσταγμόν». Επιδίδεται με ζήλο σε ένα έργο πολυσχιδές. Με το ευρύ του πνεύμα και τον εύστροφο νου, με το επικοινωνιακό του χάρισμα και την εκπληκτική οξυδέρκεια μεγαλουργεί. Διαβλέπει έναν ευρύτατο ορίζοντα διακονίας και προσφοράς να ξανοίγεται μπροστά του, και δεν φείδεται κόπων και θυσιών. Οραματίζεται, σχεδιάζει, υλοποιεί. Αξιοποιεί στο έπακρο προσόντα και δυνατότητες των συνεργατών του, για την αγάπη των αδελφών και τη δόξα του Θεού.

Θέτει κορωνίδα του έργου του την πνευματική τροφοδοσία και στήριξη του ποιμνίου του, των κληρικών του, και του ευλογημένου λαού του, για τους οποίους μεριμνά νυχθημερόν, και προσεύχεται ακατάπαυστα. Διακονεί το ιερό θυσιαστήριο, ανελλιπώς, προσπαθώντας να φθάνει και στην πιο απόμακρη γωνιά της Μητροπολιτικής του περιφέρειας. Σε κάθε ευκαιρία κηρύττει, νουθετεί, ευλογεί. Καλεί όλους να συσπειρωθούν στην ενορία, την ευλογημένη οικογένεια του Θεού, και να ακολουθήσουν στη ζωή τους τον Σωτήρα Χριστό, τον μόνον που μπορεί να ελευθερώσει από τα όποια αδιέξοδα, και να χαρίσει ειρήνη και παρηγοριά, προοπτική και ελπίδα.

Γι' αυτό και ο επανευαγγελισμός των ανθρώπων τον απασχολεί άμεσα. Τον θεωρεί ανάγκη επιτακτική, καθώς «ουκ επ'άρτω μόνω ζήσεται άνθρωπος». Η **Αγία Γραφή** πρέπει να μπει σε κάθε σπίτι, ακόμη και στο πιο μακρινό χωριό. Ο Χριστός πρέπει να φανερωθεί **«τοις πάσι»**. Ο λόγος Του να δονήσει λυτρωτικά τις καρδιές όλων των ανθρώπων. Και η προσπάθεια ευοδώνεται.

Μετέρχεται ο Σεβασμιώτατος προς τούτο κάθε τρόπο. Αξιοποιεί κάθε πρόσφορο μέσο, από τα ερτζιανά και τις στήλες των εφημερίδων, μέχρι το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ακόμη και την τακτική «από πόρτα σε πόρτα» εφαρμόζει για τη διάδοση του **Ευαγγελίου**. Και όταν αναφύονται ποικίλα εμπόδια, όπως στον καιρό της απομόνωσης λόγω της πανδημίας, και πάλι βρίσκει τρόπους να στηρίξει το ποίμνιό του. Μέσα από τα ραδιοκύματα της **«Ορθόδοξης Μαρτυρίας»** επικοινωνεί ζωντανά με τους πιστούς. Μέσα από την τηλεοπτική εικόνα ανοίγει στον κόσμο τους κλειστούς ναούς, για να μην στερηθούν τη χαρά της θείας λατρείας. Δεν κουράζεται να ετοιμάζει και να αποστέλλει

βιντεοσκοπημένα μηνύματα συμπυκνωμένης διδασχής, και λόγου που μιλάει άμεσα στις καρδιές. Μπορεί να είναι μικρής, ενός λεπτού διάρκειας, καθώς η εποχή μας είναι βιαστική, αλλά έχουν μεγάλης απήχησης αξία.

Η διακονία του συνανθρώπου και η μέριμνα για τους εμπερίστατους αποτελεί προτεραιότητά του. Είναι οι «αδελφοί» του Χριστού μας, οι «ελάχιστοι», και αξίζουν της επιμελημένης φροντίδας μας. Σε μια χριστιανική κοινωνία είναι απαράδεκτο να στερούνται «τον άρτον τον επιούσιον», και ένα πιάτο ζεστού φαγητού. Σεμνύνεται ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης** μας, καθώς στον τόπο μας, παρά τις δυσκολίες των καιρών, καλύπτεται πια τούτη η ανάγκη, τόσο με την αύξηση του αριθμού των «*Σπιτιών Γαλήνης*» στις ενορίες, όσο και με την καθημερινή λειτουργία του κέντρου σίτισης του Μητροπολιτικού Ναού «*Δος ημίν σήμερον*». Με την αγωνία του φιλόστοργου Πατέρα μερίμνησε για όλα έγκαιρα, διαβλέποντας την επερχόμενη κρίση. Το δίκτυο της φιλανθρωπίας οργανώθηκε και διευρύνθηκε, γιατί οι αναγκασμένοι είναι αναρίθμητοι: κρατούμενοι και θαλασσοδαρμένοι πρόσφυγες, άστεγοι και ανήμποροι γέροντες, άρρωστοι που ο πόνος υπερβαίνει τις αντοχές τους, μοναχικοί, που τους πνίγει το παράπονο της εγκατάλειψης. Ο σύλλογος συμπαραστάσεως κρατουμένων, ο σταθμός πρώτων κοινωνικών βοηθειών, οι άνθρωποι των φιλοπτύχων ταμείων, οι κυρίες που στελεχώνουν τα συσσίτια, όλοι εθελοντικά μοιράζονται το βάρος της ευθύνης και τον κόπο να συνδράμουν πρόθυμα όπου υπάρχει ανάγκη. Η φιλανθρωπία ενισχύεται με την βοήθεια και νέων ιδρυμάτων. Η **Μητροπόλη** είναι πλέον σε θέση να προσφέρει άμεσα παρηγοριά, ανακούφιση και στήριξη σε όσους την αποζητούν. Ωστόσο, ο Σεβασμιώτατος κρίνει ότι η προσφορά της όποιας φιλανθρωπικής βοήθειας είναι απαραίτητο να γίνεται με εξειδικευμένη γνώση και σχετική εμπειρία, γι' αυτό και ιδρύεται με δική του πρωτοβουλία η Σχολή εκπαίδευσης εθελοντών κοινωνικής προσφοράς. Περισσότερα από πεντακόσια στελέχη των ενοριών επιμορφώνονται, ώστε το θεάρεστο έργο τους να επιτελείται με τρόπο ακόμη πιο αποτελεσματικό.

Αλλά, η εμβέλεια των οραματισμών του Σεβασμιωτάτου υπερβαίνει τα σύνορα της πατρίδος μας. Όταν περισσεύει ο πόνος στη γειτονιά μας, όταν οι αδελφοί μας Σέρβοι πλήττονται αδυσώπητα από βομβαρδισμούς, όταν μετρούν με αβάσταχτη οδύνη τις πληγές από τα δεινά του πολέμου, το έτος 1999, ο φιλάγαθος Μητροπολίτης δεν αδιαφορεί. Νοιώθει ακατανίκητη την ανάγκη να τείνει χείρα βοήθειας. Και, όντως, ετοιμάζει κάτι μεγάλο, καθώς και αλλού προκύπτουν δυσκολίες και ανάγκες ασύλληπτες για τα δικά μας δεδομένα. Σε κάποιους τόπους η πείνα θερίζει, και οι σοβαρές ασθένειες καλπάζουν: AIDS, φυματίωση, ελονοσία, έμπολα, τυφοειδής πυρετός, χολέρα. Εκεί, στην καρδιά της Αφρικής, μέσα στην ανέχεια και τις στέρψεις και των αναγκαίων ακόμη, σε υποδομές άθλιες, τις

περισσότερες φορές σε κυριολεκτικά τριτοκοσμικές συνθήκες, λειτουργεί η **Ορθόδοξη Ιεραποστολή**, ως παρηγοριά και ανάσα ελπίδας για τους ιθαγενείς. Αυτές οι καταστάσεις δίνουν στον Σεβασμιώτατο την έμπνευση και το έναυσμα για τη σύσταση του Ιδρύματος «Λειτουργοί Υγείας της Αγάπης», για προσφορά ποικίλης ανθρωπιστικής βοήθειας σε **δοκιμαζόμενους πληθυσμούς, για την ανακούφιση των εμπερίστατων εντός και εκτός των συνόρων της πατρίδας μας, για άσκηση προληπτικής ιατρικής, για υποστήριξη της Ορθόδοξης Ιεραποστολής με παροχή ιατροφαρμακευτικής βοήθειας.**

Το μεγαλόπνοο όραμα του Σεβασμιωτάτου υλοποιείται, με την άμεση ανταπόκριση γιατρών, οδοντιάτρων, φαρμακοποιών, νοσηλευτών και πολλών εθελοντών. Και το αποτέλεσμα υπήρξε, όντως, εντυπωσιακό. Ανθρωπιστικές αποστολές πολυάριθμες, θυγατρικοί πυρήνες «Γιατρών της Αγάπης» σε αρκετές πόλεις και χώρες, Διεθνείς συναντήσεις των Λειτουργών Υγείας για καλύτερο συντονισμό των προσπαθειών τους, προγράμματα μετεκπαίδευσης ιατρών των άλλων πυρήνων στο Νοσοκομείο του Βόλου, όλα μαζί συνθέτουν μια αδρή εικόνα αυτού του μεγάλου έργου αγάπης, για το οποίο δικαιολογημένα ο Σεβασμιώτατος μπορεί να νοιώθει μια καύχηση εν Κυρίω.

Εξ ίσου, όμως, μεγάλο και πολυσήμαντο είναι το έργο της στήριξης των ιερών μονών. Ανακαινίζονται, επανδρώνονται, αλλά ιδρύονται και νέα μοναστήρια με την ευλογία του. Δέκα ανδρικές μονές και ισάριθμες γυναικείες ανοίγουν καθημερινά τις πύλες τους, και υποδέχονται τους προσκυνητές. Είναι πνευματικές οάσεις μέσα στην πολυπραγμοσύνη και το μόχθο της καθημερινότητας. Εκεί ο χρόνος αποκτά άλλη διάσταση και προοπτική. Εκεί η ψυχή βιώνει ό,τι αυθεντικότερο και βαθύτερο, την πεμπτουσία της Ορθόδοξης πνευματικότητας. Σιωπά, προσεύχεται, μυσταγωγείται. Ξεφεύγει για λίγο από κάθε τι που αναδίδει χοϊκή οσμή και κονιορτό, για να παραδοθεί στο ιερό θέλγητρο της κατάνυξης. Πιστεύει ο **Σεβασμιώτατος**, ότι όσο θα σημαίνουν τα τάλαντα και τα σήμαντρα των μοναστηριών μας, θα υπάρχει ακόμα ελπίδα, και θα μπορούμε να ατενίζουμε μπροστά και πέρα από την καταιγίδα των καιρών μας το μέλλον του κόσμου με πίστη και αισιοδοξία. Γι' αυτό και τα περιβάλλει με ιδιαίτερη στοργή και αγάπη. Γνωρίζει πολύ καλά τις ανάγκες και ιδιαιτερότητες του κοινοβιακού μοναχισμού, αλλά και τις προϋποθέσεις, κάτω από τις οποίες αυτός αναπτύσσεται και ανθεί. Φροντίζει, μεριμνά, χρηματοδοτεί. Επισφραγίζει έτσι έμπρακτα το ενδιαφέρον του, και εκπληρώνει την υπόσχεση που έδωσε κατά την ενθρόνισή του, ότι θα σταθεί Πατέρας και προστάτης των μοναχών.

Εκείνη την πανεπίσημη ώρα της πρώτης επικοινωνίας με το ποίμνιό του ο νέος **Μητροπολίτης** απευθύνθηκε με ιδιαίτερη αγάπη και στους κληρικούς. «Θα έχετε

την αμέριστη συμπαράσταση του Επισκόπου σας», είπε. «Εσείς και οι οικογένειές σας». Γόνος ιερατικής οικογένειας ο ίδιος, γνωρίζει καλά τί σημαίνει να είναι ο Επίσκοπος πατέρας και αδελφός για τους ιερείς, και όχι δεσπότης και εξουσιαστής. Και το αποδεικνύει περίτρανα κάθε στιγμή, ιδιαίτερα όμως τον καιρό της οικονομικής κρίσης. Η πολιτεία έχει ήδη μειώσει στο ελάχιστο τους διορισμούς νέων κληρικών, αλλά οι ανάγκες για τη λειτουργία των θυσιαστηρίων παραμένουν αυξημένες. Υπάρχουν, ωστόσο, νέοι που αποτολμούν να εισέλουν άμισθοι στον ιερό κλήρο. Ο ζήλος τους πολύς, η πιθανότητα διορισμού τους ανύπαρκτη. Ο Σεβασμιώτατος δεν παρακολουθεί αδιάφορα τις καταστάσεις. Κινητοποιείται άμεσα. Ο εύστροφος και εφευρετικός νους του συλλαμβάνει μια πρωτοποριακή πρωτοβουλία. Και υλοποιείται ένα μοναδικό στην πατρίδα μας έργο. Πρόκειται για το Ίδρυμα ενισχύσεως και επιμορφώσεως εφημεριακού Κλήρου, που αποβλέπει και στην κατάρτιση των ιερέων, για να ανταποκρίνονται αποτελεσματικότερα στη διακονία τους, αλλά και στην παροχή οικονομικής βοήθειας και συμπαράστασης στις ιερατικές οικογένειες. Εξασφαλίζεται έτσι η μισθοδοσία και η ασφάλεια σε άμισθους κληρικούς, και κατά συνέπεια η συντήρηση και αξιοπρεπής διαβίωση των οικογενειών τους. Ήδη, με τη χάρη του **Θεού**, περί τους τριάντα ιερείς έχουν μισθοδοτηθεί από το ίδρυμα, ενώ παράλληλα υπάρχει μέριμνα και για την ομαδική ασφάλιση των κληρικών.

Η φροντίδα για την νεότητα είναι ένας νευραλγικός και εξαιρετικά απαιτητικός τομέας διακονίας. Τα νιάτα είναι η χρυσή ελπίδα και η απαντοχή του τόπου, και αξίζουν κάθε θυσία. Προσβλέπει ο καλός και διακριτικός Ποιμενάρχης στον φλογερό ενθουσιασμό τους, και συστρατεύει το πιο εκλεκτό επιτελείο του, προκειμένου να τα στηρίξει, και να συμβάλει στη διαμόρφωση συγκροτημένων προσωπικοτήτων με ήθος, σεβασμό και αγάπη στον συνάνθρωπο. Με δική του προτροπή και ενθάρρυνση πνευματικοί και ιερείς, κατηχητές και ομαδάρχες, εκπαιδευτικοί και άλλα στελέχη προσφέρονται αφιλοκερδώς στη θεοφιλή αυτή προσπάθεια. Λειτουργεί ακόμη και φροντιστήριο κατηχητών για την αρτιότερη κατάρτισή τους. Νεανικές συντροφίες, κατηχητικά σχολεία, φοιτητικές συναντήσεις, αλλά και ο Σύνδεσμος νέων στην πόλη μας, ανοίγουν στα νιάτα έναν ορίζοντα ζωής κοντά στο **Χριστό**. Οργανώνονται κατασκηνώσεις στο χωριό αλλά και στην πόλη, γίνονται επετειακές εκδηλώσεις και εξορμήσεις, εκδίδονται σειρές πρωτοποριακών βοηθημάτων για τα κατηχητικά σχολεία, προσφέρονται φροντιστηριακά μαθήματα, χορηγούνται υποτροφίες, λειτουργούν σχολές γονέων, διοργανώνονται γιορτές και συνέδρια. Έχοντας ο Σεβασμιώτατος χρηματίσει μέλος του ορθοδόξου συνδέσμου νέων, επιστρατεύει τη συσσωρευμένη εμπειρία του, και καταθέτει τη δική του έμπνευση σ' αυτό το ευρύ και μεγαλειώδες έργο.

Ξεχωριστό αποδείχθηκε το όραμα του Σεβασμιωτάτου και για την Εκπαίδευση.

Πρωτοποριακή παρέμβαση στα εκπαιδευτικά δρώμενα υπήρξε το ίδρυμα «Άγιος Απόστολος ο Νέος», με λειτουργία **Νηπιαγωγείου, Δημοτικού σχολείου, Γυμνασίου και Λυκείου**, μια πρωτοβουλία με στόχο η Εκπαίδευση να ξαναγίνει παιδεία, παρέχοντας στους μαθητές αρχές και ιδανικά συμβατά με το **Ελληνορθόδοξο ιδεώδες**.

Ο Σεβασμιώτατος αγαπά και επιδιώκει τον διάλογο, που αποτελεί την πιο χαρακτηριστική έκφραση του αγαπητικού ήθους, την ίδια τη μαρτυρία του πνεύματος της χριστιανικής αγάπης και καταλλαγής. Δεν ορρωδεί προ ουδενός. Είναι ετοιμόλογος, έχει την ευστροφία και την οξυδέρκεια να αντιμετωπίζει κάθε συνομιλητή, να επιχειρηματολογεί, να διαλέγεται με άνεση. Συμμετέχει σε τηλεοπτικές συνεντεύξεις, σε επιστημονικά συνέδρια και επιτροπές εντός και εκτός των συνόρων της πατρίδας μας, εκπροσωπεί επάξια την Εκκλησία. Δεν κρατάει με εγωισμό και ιδιοτέλεια τον θησαυρό της πίστης, αλλά τον μοιράζεται με τους αδελφούς.

Η πλούσια εμπειρία του από την τηλεοπτική του εκπομπή «Αρχονταρίκι», η ευρυμάθειά του και το απροκατάληπτο της θεολογικής του αντίληψης, ανοίγουν έναν καινούργιο διάλογο στην πόλη μας σε ακαδημαϊκό επίπεδο. Η **Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών** αποτελεί, αναμφισβήτητα, πρωτοποριακό δημιούργημα του Σεβασμιωτάτου. Επιδίωξή της η συνεργασία και η από κοινού συζήτηση των μεγάλων προβλημάτων του καιρού μας με άλλους φορείς, ινστιτούτα, πανεπιστήμια, εκδοτικούς οίκους, πάντα με πνεύμα σεβασμού στην ετερότητα του καθενός. Αναδεικνύεται έτσι ο Βόλος και η Μητρόπολη Δημητριάδος τόπος συνάντησης και διαλόγου.

Το γεγονός τούτο χαροποιεί τον Σεβασμιώτατο, γιατί αγαπά τον τόπο μας, και χαίρεται να τον προβάλλει. Συνεργάζεται μάλιστα με τους φορείς και τους θεσμούς της κοινωνίας για την ανάπτυξή του. Αγωνίζεται με όλες του τις δυνάμεις για την διαφύλαξη της πολιτιστικής του παράδοσης και την κληροδότησή της στις επόμενες γενεές. Αυτή η παράδοση είναι η ρίζα που διασώζει την ταυτότητα και την ιδιοπροσωπία μας. Και αποτελεί δική μας υποχρέωση να μην αποκοπούμε από αυτήν, για να μην καταλήξουμε σε μαρασμό. Τούτο το χρέος απασχολεί αλλά και εμπνέει τον Σεβασμιώτατο. Με δική του πρωτοβουλία ιδρύεται ο φορέας πολιτισμού: «**Μαγνήτων Κιβωτός**», και στελεχώνεται από καταξιωμένα και έμπειρα στελέχη, που συμμετέχουν και συνεργάζονται εθελοντικά. Με στόχο τη διαφύλαξη του πολιτιστικού αποθέματος του τόπου μας, προγραμματίζονται και πραγματοποιούνται αξιολόγες εκδηλώσεις και δράσεις, που προσφέρουν αξέχαστες εμπειρίες σε όσους συμμετέχουν, ενισχύοντας παράλληλα και την κοινωνική συνοχή, καθώς προσελκύουν πλήθος

λαού. Η «**Μαγνήτων Κιβωτός**», αναδεικνύοντας με έναν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα τρόπο την μοναδική πολιτισμική κληρονομιά της περιοχής μας, κατατάσσεται στην πρώτη γραμμή πολιτιστικής δράσης στη Μαγνησία.

Πρώτιστη, όμως, φροντίδα του Σεβασμιωτάτου είναι η ενότητα των ανθρώπων. Εις τύπον και τόπον του Χριστού μας, που επιθύμησε και προσευχήθηκε για τους ανθρώπους στην Αρχιερατική Του προσευχή «ίνα πάντες έν ώσιν», ο **Μητροπολίτης Δημητριάδος**, «και λόγοις διδάσκων και έργοις υποδεικνύς», θέτει την ενότητα ως κορωνίδα της ποιμαντικής του διακονίας. Σε καιρούς πολυδιάσπασης και κατακερματισμού, συγχρόνως όμως μοναξιάς και απομόνωσης, λειτουργεί ως παράγοντας και εγγυητής ενότητας προς τρεις ταυτόχρονα άξονες.

Η ενότητα της πίστεως είναι ο πρώτος άξονας και το κύριο μέλημα, για το οποίο ο Ιεράρχης διατυπώνει λόγο με δύναμη και προοπτική. Δεν υποτιμά τον προσωπικό αγώνα των πιστών. Επισημαίνει όμως ότι το εκκλησιαστικό γεγονός της σωτηρίας μας είναι υπόθεση του σώματος των πιστών, και όχι ιδιωτική υπόθεση του καθενός μας και ατομική επιλογή. Τονίζει ότι η Εκκλησία πορεύεται ενωμένη ως σώμα στους αιώνες. Και με αμείωτο ζήλο αγωνίζεται για την ευχαριστιακή συγκρότηση της Εκκλησίας ως κοινωνίας προσώπων, άρα για την ενότητα μέσα από τον δίαυλο της αγάπης.

Η ενότητα με την **Πολιτεία** είναι το δεύτερο μέλημα της διακονίας του. Απλώνει ο Μητροπολίτης μας με προσήνεια γέφυρες επικοινωνίας με τους άρχοντες του τόπου, τους πολιτικούς και τους στρατιωτικούς. Και αυτές λειτουργούν ευεργετικά σε δύσκολες ώρες και έκτακτες ανάγκες. Όταν νοοτροπία διαίρεσης και διχόνοιας επικρατεί, ο Ιεράρχης, διακριτικά μα καθοριστικά, συσπειρώνει τους ανθρώπους σε κλίμα καταλλαγής και συνεργασίας, γιατί «*αδελφός υπ' αδελφού βοηθούμενος ως πόλις οχυρά*».

Αλλά και η δέηση «υπέρ της των πάντων ενώσεως» μιλάει βαθειά στην καρδιά του. Η ετερόδοξη χριστιανοσύνη δεν τον αφήνει αδιάφορο. Κρατώντας απαραχάρακτη την αλήθεια της πίστεώς μας, ξεπερνώντας με αρχοντιά και διάκριση τις όποιες αβάσιμες αρνητικές επιθέσεις και σχόλια, κηρύσσει την ανάγκη συσπείρωσης των Χριστιανών, ιδιαίτερα στους ζοφερούς καιρούς που ζούμε. Μπορεί βέβαια να χρειάζεται χρόνος πολύς, μετρημένος με τη διαδοχή γενεών, για να γίνουν κοινή συνείδηση όσα εύστοχα και έγκαιρα ο Μητροπολίτης μας εντοπίζει, όμως ο καλός σπόρος της ειρήνης, της συναλληλίας και της ενότητας σπείρεται με την ελπίδα μιας ευλογητής καρποφορίας.

Αναγνωρίζεται από όλη την Ιεραρχία αυτή η ευρύτητα της σκέψης του **Σεβασμιωτάτου**, που οικοδομείται σε ένα ορθό θεολογικό υπόβαθρο. Και

αξιοποιείται ανάλογα, καθώς τού ανατίθεται η ευθύνη της **Συνοδικής Επιτροπής Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Θεμάτων**. Με επίγνωση και απαρασάλευτη πιστότητα στις Ορθόδοξες θέσεις, συμμετέχει σε Διαχριστιανικές συναντήσεις. Φλέγοντα ζητήματα της κοινωνίας και της καθημερινότητας προσεγγίζονται και αναλύονται διεξοδικά. Επισημαίνονται και αποθαρρυντικές δυσκολίες, όπως ακραίες συμπεριφορές εξ αιτίας του θρησκευτικού φανατισμού, του προσφυγικού, της άναρχης μετανάστευσης, των εθνοφυλετικών διαφορών. Ωστόσο, μέσα σε κλίμα αδελφικής αγάπης μελετώνται διέξοδοι, και γίνεται ανταλλαγή εμπειριών για την διαχείριση της όποιας κρίσης. Αναδεικνύονται από κάθε χριστιανική ομολογία καλές πρακτικές, με ζητούμενο να εφαρμόζεται πρώτιστα η εντολή της αγάπης, και να κινούνται οι Χριστιανοί ως ειρηνοποιοί στις πολλαπλές και ποικίλες διενέξεις της εποχής μας, πολιτισμικές, εθνικές, διαπροσωπικές.

Η **Συνοδική Επιτροπή Πολιτιστικής** ταυτότητας συνιστά μία από τις πιο απαιτητικές και συνάμα τιμητικές διακονίες. Η συμβολή της αφορά στην διαφύλαξη των ιερών και των οσίων της φυλής μας, στην διατήρηση απαραχάρακτης της πίστης, ζωντανής της γλώσσας, παρούσας της ιστορικής μνήμης και παράδοσης. Με επιλογή της Ιεράς Συνόδου επωμίζεται ο Σεβασμιώτατος την ευθύνη της επιτροπής αυτής, αλλά μαζί και το βάρος ενός ιδιαιτέρου καθήκοντος. Είναι η επέτειος συμπλήρωσης διακοσίων χρόνων από την εθνική παλιγγενεσία του 1821, που πολλαπλασιάζει τις υποχρεώσεις, καθώς πρέπει σφαιρικά να διερευνηθεί, από διάφορες οπτικές γωνίες, σύνολη η Επανάσταση. Συγχρόνως, πρέπει να αναδειχθούν και να προβληθούν απανταχού της Ελλάδος αλλά και σε όλον τον κόσμο οι πνευματικές διαστάσεις της και οι προεκτάσεις τους στο «**σήμερα**». Δέκα ολόκληρα χρόνια συντονισμένων εργασιών, διεθνών συνεδρίων και προγραμματισμών εκδηλώσεων σε όλες τις Μητροπόλεις, υπό την εποπτεία του Σεβασμιωτάτου, και με την συμμετοχή πολλών φορέων της πολιτείας, οδήγησαν σε ένα αναμφίβολα εντυπωσιακό αποτέλεσμα. Το μαρτυρεί η επιτυχία των πολλών και επιμελημένων εκδηλώσεων, που πραγματοποιήθηκαν το έτος 2021, αλλά και η έκδοση δέκα τόμων με τα πρακτικά των δέκα Διεθνών Συνεδρίων.

Μέσα από τις εκατοντάδες πρωτότυπες εισηγήσεις **Ακαδημαϊκών, Πανεπιστημιακών** και ερευνητών διεθνούς κύρους, αποκαλύπτεται ένας θησαυρός γενναιότητας και εγκαρτέρησης, πίστης και υπομονής, αυταπάρνησης και θυσίας, κρυμμένος σαν τη σπίθα στη στάχτη της σκλαβιάς, κυρίως όμως μια ξεκάθαρη αυτοσυνειδησία της εθνικής μας συνέχειας, που οδήγησαν στο θαύμα του '21. Όντως, βράχος ανδρείας ασάλευτος στάθηκε ο Ελληνισμός στο μετερίζι του ιστορικού του πεπρωμένου. Μπορεί δική του να ήταν μόνο μια χούφτα γης, αλλά το όραμά του υπήρξε ακαταγώνιστο, και η πίστη του ολόφλογη σαν

πυρκαγιά. Όλα τούτα μαζί συνιστούν ένα ήθος μοναδικό, που πρέπει να κληροδοτηθεί σε μάς και στα παιδιά μας και στις επερχόμενες γενεές, για να μάς αφυπνίζει, και να μάς εμπνέει, οποιαδήποτε και αν είναι η έπαλξη από την οποία αγωνιζόμαστε. Είναι το λάβαρο της Ρωμιοσύνης μας, που μάς επιτρέπει, παρά τις δυσκολίες των καιρών, να ελπίζουμε και να οραματιζόμαστε.

Αν παλαιότερα ο Σεβασμιώτατος ήταν γνωστός στο πανελλήνιο από την τηλεοπτική εκπομπή «**Αρχονταρίκι**», σήμερα η ακτινοβολία της προσωπικότητός του διατρέχει όλη την Ορθοδοξία. Το έργο του προβάλλεται σε διεθνή κλίμακα, η παρουσία του εμπνέει. Στο πλευρό του Μακαριωτάτου αποδεικνύεται η ήρεμη δύναμη με τον αφοπλιστικό λόγο και τη νηφάλια παρουσία του. Εγγυητής ενότητας και καταλλαγής και μέσα στην Ιεραρχία, χαίρει της βαθιάς εκτιμήσεως και του σεβασμού όλων.

Ο Σεβασμιώτατος ως Ποιμένας και Πνευματικός Πατέρας

Έτσι σκιαγράφησε ο φτωχός μου λόγος τον πλούσιο σε χαρίσματα Ιεράρχη και Μητροπολίτη Δημητριάδος, ως Άνθρωπο και Εκκλησιαστικό ηγέτη. Ωστόσο, η ιδιότητά του η πιο βασική, αλλά συνάμα η σπουδαιότερη, η πιο μεγάλη και ιερή, η ιδιότητα του ως Ποιμένα και Πνευματικού Πατέρα, δεν μπορεί να καταγραφεί με λέξεις. Επιχειρεί κανείς να την προσεγγίσει, αλλά ανακαλύπτει ότι δεν πλησιάζεται παρά μόνον με την καρδιά.

Είναι ο Σεβασμιώτατος, **Πνευματικός Πατέρας** που πρώτιστα αγαπά, και περιβάλλει όλους με μια γλυκιά ζεστασιά. Νοιώθει κανείς σιγουριά και δύναμη κοντά του. Κληρικός προσηνής, με εμπειρία στις πνευματικές αθλήσεις, με εγρήγορση του νου, με θεοφιλή ιεραποστολικό ζήλο, επιδίδεται σε ένα πνευματικό έργο λιγότερο περιγραφτό και περισσότερο αντιληπτό. Έχει το χάρισμα πληθωρικά να οικοδομεί, και να αναστηλώνει στις ψυχές τις αιώνιες αξίες με το χρυσάφι του λόγου του. Συμβουλεύει αλλά και μυσταγωγεί, πείθει αλλά και εμπνέει. Έχει την ικανότητα να μεταλαμπαδεύει τον ενθουσιασμό του, την αισιοδοξία και τη χαρά στα πνευματικά του παιδιά.

Διαχειρίζεται με σύνεση τις όποιες καταστάσεις της πνευματικής του οικογένειας, διευθετεί με ευελιξία τις δυσκολίες, προγραμματίζει, διεκπεραιώνει. Απλώνει την προστατευτική σκέπη της πατρικής του αγάπης σε όλους, ανεξαρτήτως μορφωτικού επιπέδου, κοινωνικής τάξης ή πολιτικής τοποθέτησης, και σε εκείνους που αγωνίζονται στον κόσμο, αλλά και σε εκείνους που περιβλήθηκαν το μοναχικό τριβώνιο. Ο λόγος του, «*άλατι ηρτυμένος*», έχει αμεσότητα, αλήθεια και θεολογία. Δεν κουράζεται να νουθετεί, να εμπνέει, να γεννά όραμα και ελπίδα, να ζωογονεί με πατερικό φρόνημα, να καθοδηγεί σε ανώτερες πνευματικές βαθμίδες. Τον

αναπαύει και τον χαροποιεί η πρόκληση να ποιμαίνει με άγρυπνη φροντίδα και με ανύστακτες προσευχές. Με δυό λόγια, η παρουσία του επιβεβαιώνει τη χάρη του Θεού και πιστοποιεί την παρουσία Του ανάμεσά μας.

Επίλογος

Αγαπητοί μου, ίσως όσα ακούστηκαν να δημιουργήσαν ένα αίσθημα υπερβολής. Ίσως πάλι να άφησαν έναν απόηχο αμφιβολίας. Ωστόσο, επιχείρησα με απλά και αληθινά λόγια καρδιάς να καταθέσω στην αγάπη σας ατόφιες τις σκέψεις μου, όχι ως γνώση ή πληροφόρησή σας, αλλά ως αφορμή αδελφικής κοινωνίας. Κυρίως, όμως, ως ένα ψιχίο της οφειλομένης από μέρους μου ευχαριστίας στο πρόσωπο του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ιγνατίου**, για την μαθητεία μου κοντά του, ως ελάχιστο αντίδωρο για όσα αφειδώλευτα εκείνος μού προσέφερε επί σειρά ετών, και συνεχίζει να μού προσφέρει. Θα ομολογώ εσαεί αυτή τη θεία δωρεά, θα κηρύττω την ευεργεσία, δεν θα αποκρύπτω την ισόβια ευγνωμοσύνη μου στο πρόσωπό του. Δική μου και ακατανίκητη η ανάγκη προς τούτο. Και, οπωσδήποτε, όχι δική του.

Διότι, όποιος εργάζεται στον αμπελώνα της **Εκκλησίας**, δεν περιμένει από κάποιον άλλο, έπαινο ή ευχαριστία ή δόξα ή μισθό, όπως γράφει σύγχρονος στοχαστής. Κάνει συνειδητά τη δουλειά του, και ξέρει τι κάνει, και ξέρει τι προσδοκά. Μεθάει από την ομορφιά των σταφυλιών και τη γλύκα του κρασιού. Τρυγάει το αμπέλι και κερνάει. Δεν περιμένει να τον κεράσουν, γιατί δεν έχει την ίδια χάρη. Κερνάει ο ίδιος τους άλλους το ιδεατό κρασί των κόπων του, και ευφραίνεται η ψυχή του.

Και εσείς, Σεβασμιώτατε Πατέρα μας, ευφραίνεσθε απόψε, καθώς στη γιορτή σας ανήμερα, σάς περιστοιχίζουν στοργικά τα παιδιά σας. Άλλα βαπτίσθηκαν από τα τίμια χέρια σας, άλλα οδηγήθηκαν ως κληρικοί στο ιερό θυσιαστήριο, άλλα σαγηνεύτηκαν και γαλουχήθηκαν με του χαρισματικού σας λόγου την ακατάλυτη δύναμη. Όλα, όμως, κρατούν κλειδωμένη στην καρδιά τους την πιο πηγαία και γνήσια αγάπη τους και τον πιο βαθύ σεβασμό στο πρόσωπό σας. Ευφραίνονται σήμερα και εκείνα, και κλήρος και λαός, και σάς αντιπροσφέρουν ως αγαθή αντίδοση τις ευχαριστίες τους και την ευγνωμοσύνη τους με την ολοκάρδια ευχή:

«Το έργο σας, Σεβασμιώτατε, πάντοτε να ευοδώνεται, και οι καρποί των κόπων σας να πολλαπλασιάζονται, για τη δόξα του Θεού! Να είναι τα έτη σας πολλά και ευλογημένα, ειρηνικά, καλλίκαρπα και ευτυχισμένα! Να λαμπρύνετε με την χαρισματούχο παρουσία σας την αγία μας Εκκλησία, και να την ποιμαίνετε πάντοτε «υγιής, μακροημερεύων και ορθοτομών» τον λόγον του Θεού». Αμην!